KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.03.2004
KOM(2004)221 endelig

2004/0069 (CNS)

C6-0007/04

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om visse foranstaltninger, der bør indføres til bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov kriminalitet, navnlig med henblik på at fremme informationsudvekslingen

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om informationsudveksling og samarbejde vedrørende terrorhandlinger

(forelagt af Kommissionen)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om visse foranstaltninger, der bør indføres til bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov kriminalitet, navnlig med henblik på at fremme informationsudvekslingen

1. INDLEDNING

Efter attentaterne i New York og Washington den 11. september 2001 og en række andre terrorangreb verden over i 2002 og 2003 blev Spanien den 11. marts 2004 hårdt ramt af omfattende blodige terrorangreb. Disse dramatiske attentater minder os om, at der fortsat er en terrortrussel i Europa og mod europæiske interesser. Der er allerede truffet omfattende foranstaltninger, men vi skal ufortøvet fortsætte kampen mod denne ondskab og med overbevisning bekæmpe dette ødelæggende fænomen, der er i direkte modstrid med de principper, Europa bygger på, nemlig respekt for den menneskelige værdighed og de grundlæggende rettigheder.

Terrorisme er et fænomen, der har komplekse og forskelligartede årsager og følger. I betragtning af terrorismens alvorlige følger for økonomien kan den terrortrussel, der hviler over borgere og virksomheder, ødelægge deres tillid og have negative følger for den økonomiske vækst og bevarelsen af et gunstigt investeringsklima.

Bekæmpelse af terrorisme skal derfor nødvendigvis have højeste prioritet i Den Europæiske Union. Den Europæiske Union og medlemsstaterne har gjort store fremskridt på en række områder, men den fortsatte terrortrussel og den komplekse bekæmpelse af dette fænomen kræver, at der findes nye løsninger i Den Europæiske Union[1]. For at fjerne fænomenet og slå ned på terrorismen så tidligt som muligt er det nødvendigt at ramme terrororganisationernes finansieringskilder. Det er imidlertid uhyre vanskeligt at ramme terrorismens finansieringskilder og finansieringsnetværk. Som det er tilfældet for hvidvaskning af penge, der stammer fra organiseret kriminalitet, er finansiering af terrorisme baseret på transaktioner, der er så hemmelige som muligt, og som udføres på internationalt plan ofte i parallelle netværk.

Formålet med denne meddelelse er at fastsætte retningslinjer for at supplere de regler, EU allerede har indført, og skabe balance mellem forskellige interesser, nemlig en højnelse af sikkerhedsniveauet i Den Europæiske Union og overholdelse

[1] Det er Kommissionens hensigt i 2004 at indlede et projekt om avanceret sikkerhedsforskning kaldet "Preparatory Action on the enhancement of the European industrial potential in the field of Security research". Dette arbejde har til formål at forbedre borgernes sikkerhed gennem forskning og teknologisk udvikling. På de prioriterede områder skal der udvikles specifikke aktioner for at imødegå de forskellige terrortrusler i overensstemmelse med den europæiske sikkerhedsstrategi, der i øjeblikket er ved at blive afsluttet.

af de grundlæggende rettigheder[2], herunder retten til privatliv og beskyttelse af personoplysninger.

Derfor skal følgerne for de grundlæggende rettigheder af alle disse nye planlagte foranstaltninger analyseres og sammenlignes med den merværdi, de forventes at fremkalde på sikkerhedsområdet, således at der kan findes egnede, afbalancerede og proportionelle løsninger[3].

2. BEKÆMPELSE AF TERRORISME: ET STYRKET EUROPÆISK ENGAGEMENT

Terrorbekæmpelse var ganske rigtigt allerede før den 11. september 2001 en af Den Europæiske Unions store udfordringer[4], men efter den 11. september besluttede stats- og regeringscheferne, at terrorbekæmpelse mere end nogensinde skulle være et af Den Europæiske Unions prioriterede mål. De godkendte en handlingsplan, der bl.a. betød en styrkelse af det politimæssige samarbejde og det retlige samarbejde, udvikling af internationale retlige instrumenter og bekæmpelse af finansiering af terrorisme[5].

Det Europæiske Råd har erklæret at være fast besluttet på at bekæmpe terrorisme i alle dens former og overalt i verden og at ville fortsætte sin indsats for at styrke den koalition, det internationale samfund har dannet, for at bekæmpe alle aspekter af terrorisme. Det har bl.a. anmodet om, at der lægges særlig vægt på en effektiv bekæmpelse af finansieringen af terrorisme.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 21. september 2001 hedder det: *"Indsatsen mod finansieringen af terrorisme er et afgørende aspekt. Der er behov for en energisk international aktion for at give denne indsats den størst mulige gennemslagskraft. Den Europæiske Union vil på enhver måde bidrage hertil. I den forbindelse anmoder Det Europæiske Råd Rådet (økonomi og finans/retlige og indre anliggender) om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at bekæmpe enhver form for finansiering af terrorisme ..."*.

Den kraftige mobilisering af medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen har ført til en hurtig vedtagelse af lovgivningsmæssige og operationelle foranstaltninger, der i væsentlig grad har styrket terrorbekæmpelsen i EU[6]. En række af disse

---

2 Artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastslår henholdsvis retten til et privatliv og retten til beskyttelse af personoplysninger.

3 Se rapport om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union og i medlemsstaterne i 2002, som den 31.3.2003 blev forelagt Europa-Kommissionen af det europæiske netværk af uafhængige eksperter om grundlæggende rettigheder (http://europa.eu.int/comm/justice_home/index_en.htm).

4 Der henvises bl.a. til den fælles aktion 96/610/RIA vedtaget af Rådet den 15.10.1996 om oprettelse og førelse af et register over sagkundskab med hensyn til bekæmpelse af terrorisme for at lette samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme mellem Den Europæiske Unions medlemsstater. Endvidere vedtog Rådet den 9.12.1999 en henstilling vedrørende samarbejde om bekæmpelse af finansieringen af terroristgrupper (EFT C 373 af 23.12.1999, s. 1).

5 Det Europæiske Råds uformelle ekstraordinære møde i Bruxelles den 21.9.2001 (www.europarl.eu.int/summits/pdf/bru_da.pdf).

6 De foranstaltninger, der er truffet i Den Europæiske Union, findes i Kommissionens arbejdsdokument af 28.3.2003 om foranstaltninger, der er iværksat eller planlagte for at bekæmpe finansiering af terrorisme, udarbejdet på foranledning af Rådet (økofin, retlige og indre anliggender) den 16.10.2001:

foranstaltninger vedrører ikke specifikt terrorisme, men dækker et bredere spektrum, samtidig med at de finder anvendelse på bekæmpelse af terrorisme, herunder navnlig bekæmpelse af finansiering af terrorisme[7].

Andre foranstaltninger tager mere specifikt sigte på bekæmpelse af terrorisme: der er dels tale om foranstaltninger knyttet til Sikkerhedsrådets resolutioner[8] og dels foranstaltninger, der har til formål at give EU et effektivt middel til terrorbekæmpelse[9].

Igangværende og kommende foranstaltninger er nævnt i rapporten af 28. marts 2003 om igangsatte eller planlagte foranstaltninger med henblik på at bekæmpe finansieringen af terrorisme[10].

Ud over disse foranstaltninger er det nødvendigt at igangsætte nye initiativer for at fremme bekæmpelsen af terrorisme og andre former for grov kriminalitet.

---

dokument SEK (2003) 414 af 28.3.2003 med titlen "Commission staff working paper on actions to combat the financing of terrorism".

7 Der er bl.a. tale om Rådets retsakt af 16.oktober 2001 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af protokollen til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4.12.2001 om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, Rådets afgørelse af 6.12.2001 om udvidelse af Europols mandat til at omfatte de former for grov international kriminalitet, som er anført i bilaget til Europol-konventionen, Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28.2.2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet, Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13.6.2002 om fælles efterforskningshold, Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om arrestordren.

8 Foranstaltninger knyttet til Sikkerhedsrådets resolutioner er bl.a.: Rådets fælles holdning 2001/930/FUSP af 27.12.2001 om bekæmpelse af terrorisme, der direkte tager sigte på bekæmpelse af finansiering af terrorisme og indeholder bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolution nr. 1373 (2001); Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27.12.2001 om anvendelsen af specifikke foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af terrorisme, der indeholder et bilag med en liste over personer, grupper eller enheder, der er involveret i terrorhandlinger; Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og Rådets beslutning 2001/927/EF af 27.12.2001 om opstilling af den liste, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 erstattet af beslutning 2003/646/EF (EFT L 229 af 13.9.3003, s. 22); Rådets fælles holdning 2002/402/FUSP af 27.5.2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Osama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af de fælles holdninger 96/746/FUSP, 1999/727/FUSP, 2001/154/FUSP og 2001/771/FUSP: Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27.5.2002; Rådets beslutning 2003/48/RIA af 19.12.2002 om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme i overensstemmelse med artikel 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP.

9 Der skal bl.a. erindres om, at der er oprettet en ekspertgruppe vedrørende bekæmpelse af terrorisme i Europol. Rådet (retlige og indre anliggender) den 20.9.2001 besluttede nemlig i Europols regi at oprette en gruppe med specialister i terrorbekæmpelse med den opgave – når der er behov for det – at indsamle relevante oplysninger om den aktuelle trussel, analysere dem og foretage de nødvendige operationelle og strategiske analyser. Endvidere udgør Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13.6.2002 om bekæmpelse af terrorisme, der blev vedtaget efter et initiativ fra Kommissionen, nu EU's fælles lovgivningsmæssige grundlag på det strafferetlige område. Rammeafgørelsen indeholder en sammenligning af strafbare handlinger og sanktioner i EU. Den definerer de strafbare handlinger, der betragtes som terrorrelaterede: terrorhandlinger og strafbare handlinger med forbindelse til en terroristgruppe, herunder finansieringen.

10 Dokument SEK (2003) 414 af 28.3.2003 med titlen "Commission staff working paper on actions to combat the financing of terrorism".

3. LOVGIVNINGEN OM BEKÆMPELSE AF ORGANISERET KRIMINALITET I EU SKAL STYRKES

a. Foranstaltningerne til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme skal samordnes.

Der er ikke altid en åbenlys forbindelse mellem terrorisme og andre former for kriminalitet, navnlig organiseret kriminalitet.

Der er imidlertid en forbindelse mellem disse to fænomener, hvad angår metoder, finansiering og nu og da mellem grupperne[11].

Finansiering af terrorisme har i sig selv udgjort en strafbar handling i EU siden rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme, der tager sigte på alle former for finansiering af terroristgruppers aktiviteter. Det gør det bl.a. muligt at ramme de tilfælde, hvor terrororganisationer får finansiel støtte fra lovlige kilder, f.eks. via ikke-udbyttegivende organisationer eller andre lovlige enheder.

I deres forsøg på at opnå finansiering anvender terrororganisationer også tit metoder, der kan sidestilles med de kriminelle organisationers, f.eks. pengeafpresning, kidnapninger med krav om løsepenge eller ulovlig handel og svig af enhver art. Ligesom kriminelle organisationer benytter de sig også af korruption og hvidvaskning af penge.

Landenes mobilisering i kampen mod terrorisme og borgernes bevidsthed om bekæmpelse af terrorisme vil udtørre terrorismens såkaldte "lovlige" finansieringskilder[12], hvorfor terroristgrupper i højere grad vil blive fristet til at finansiere deres aktiviteter med de midler, der anvendes af "almindelige" kriminelle organisationer.

For at være fuldstændig effektiv skal bekæmpelse af terrorisme derfor ses i sammenhæng med andre former for kriminalitet.

Da bestemmelserne vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet vil kunne anvendes på bekæmpelse af terrorisme sammen med de specifikke bestemmelser i den henseende, skal EU have et effektivt regelsæt til bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

b. Den fælles aktion om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater fra 21. december 1998 skal ændres.

---

[11] Det gælder bl.a. i sager vedrørende ulovlig handel med våben, narkotika, diamanter, men også efterligninger og piratvirksomhed.

[12] Terroristgruppers finansiering kan omfatte indtægter fra lovlige kilder; f.eks. er indsamling af midler til fordel for godgørende arbejde en af de måder, hvorpå der kan indsamles midler til at støtte terrorisme. Men ligesom kriminelle organisationer, kan en terroristgruppe få indtægter fra kriminalitet.

Begrebet kriminel organisation blev indført med den fælles aktion om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater, som Rådet vedtog den 21. december 1998[13].

Denne tekst vedrører både organiseret kriminalitet og terrororganisationer, da den væsentligst omhandler de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 2 i Europol-konventionen, der omfatter bekæmpelse af terrorisme[14].

Der skal imidlertid også tages højde for de parametre, der har ændret sig siden 1998:

– Amsterdam-traktaten har indført nye mere effektive instrumenter, som f.eks. "fælles aktion"; rammeafgørelsen udgør nu det mest egnede instrument for en tilnærmelse af EU-medlemsstaternes strafferetlige lovgivning på dette område.

– De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, den såkaldte "Palermo-konvention"[15], opremser de strafbare handlinger, der er knyttet til deltagelse i organiseret kriminalitet.

– Rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme[16] er et referencedokument, der skal tages højde for. Her defineres "terroristgruppe" med udgangspunkt i definitionen af "kriminel organisation" i den fælles aktion 1998/733/RIA, men rammeafgørelsen er meget mere fuldstændig[17].

---

13 EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1. Her defineres en kriminel organisation som *"en struktureret sammenslutning af en vis varighed, bestående af mere end to personer, som handler i forening med henblik på at begå strafbare handlinger, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst fire år eller en strengere straf, uanset om de nævnte strafbare handlinger er et mål i sig selv eller et middel til at opnå økonomisk vinding, og i givet fald til at øve uberettiget indflydelse på offentlige myndigheders virke"*.

14 Rådets retsakt af 26.7.1995 om udarbejdelse af en konvention på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen), EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

15 Der er tale om De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet vedtaget ved resolution A/RES/55/25 af 15.11.2000 i forbindelse med De Forenede Nationers 55. generalforsamling. Da det 40. ratificeringsinstrument for denne konvention blev deponeret hos De Forenede Nationers generalsekretær den 1. juli 2003, trådte konventionen ifølge artikel 38 i kraft den 29.9.2003.

16 EFT L 164 af 26.6.2002, s. 3.

17 Rammeafgørelse 2002/475/RIA gør det strafbart at lede en terroristgruppe og at deltage i en terroristgruppes forskellige aktiviteter (tilvejebringelse af informationer eller materielle midler eller enhver form for finansiering af aktiviteter), anstiftelse, medvirken og i de fleste tilfælde forsøg på at begå disse forskellige ulovlige handlinger. Hvad angår sanktioner, indfører rammeafgørelsen et princip om "skærpende omstændigheder" og foreskriver, at terrorhandlinger og visse strafbare handlinger, for så vidt de har forbindelse til terrorhandlinger, kan straffes med strengere frihedsstraffe end dem, der i national ret er fastsat for sådanne strafbare handlinger, når der ikke er tale om en terrorsammenhæng. Der fastsættes en frihedsstraf på mindst femten år for ledelse af en terroristgruppe og otte år for deltagelse i en terroristgruppe. Der opremses visse sanktioner, som juridiske personer kan idømmes (bl.a. udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud, forbud mod at udøve kommerciel virksomhed, anbringelse under retligt tilsyn, likvidation og lukning af forretningsstedet). Der indføres et "fortrydelsessystem", der tager højde for særlige omstændigheder, og som giver medlemsstaterne mulighed for at nedsætte fængselsstraffene, når terroristen opgiver sin terrorvirksomhed eller giver de administrative eller retlige myndigheder visse oplysninger. Endelig indføres der kompetenceregler, og der fastsættes bestemmelser for at fremme samordningen mellem medlemsstaterne og en centralisering af retsforfølgningerne.

Kommissionen mener, at en ændring af den fælles aktion 1998/733/RIA bl.a. skulle:

– sikre en egentlig samordning af definitionerne af strafbare handlinger og af sanktionerne for fysiske og juridiske personer

– indføre en særlig straf for "ledelse af en kriminel organisation"

– eventuelt definere særlige skærpende omstændigheder (strafbar handling i forbindelse med en kriminel organisation) og formildende omstændigheder (strafnedsættelse i tilfælde af "fortrydelse")

– indføre bestemmelser for at lette samarbejdet mellem de retlige myndigheder og koordinere deres aktion.

En ændring af den fælles aktion om deltagelse i en terrororganisation til en rammeafgørelse vil gøre det muligt at sikre den nødvendige samkøring af bekæmpelsen af kriminelle grupper, hvad enten der er tale om terrororganisationer eller organiseret kriminalitet. Ændringen er et nødvendigt skridt for at sikre en stærkere indsats mod organiseret kriminalitet som sådan. Endvidere vil den styrke bekæmpelse af terrorisme, herunder finansiering af terrorisme, når

– enhedens terrormål endnu ikke er identificeret

– gruppen udfører kriminelle handlinger, bl.a. med henblik på finansiering, uden at man endnu formelt kan tilskrive den terrorhandlinger

– der er forbindelser, eller der er uklarhed om, hvorvidt der er tale om terrororganisationer eller organiserede kriminelle grupper (kriminelle gruppers anvendelse af terrormetoder eller terrororganisationer, der benytter sig af mafialignende metoder).

EU's lovgivning om kriminelle organisationer skal derfor styrkes og i højere grad bringes i overensstemmelse med EU's lovgivning om bekæmpelse af terrorisme: en rammeafgørelse til erstatning af den fælles aktion 1998/733/RIA vil være et vigtigt skridt i bekæmpelsen af de groveste former for kriminalitet. Det vil endvidere gøre det muligt at komme terrorismen mere effektivt til livs.

Kommissionen har til hensigt at fremlægge et forslag i den henseende i løbet af 2004.

4. DER SKAL UDARBEJDES EN ELEKTRONISK LISTE OVER PERSONER, GRUPPER OG ENHEDER, DER ER OMFATTET AF BEGRÆNSNINGERNE I FORBINDELSE MED TERRORBEKÆMPELSE, ELLER SOM ER GENSTAND FOR EN STRAFFERETLIG UNDERSØGELSE

Indefrysning af midler og andre finansielle tilgodehavender eller økonomiske ressourcer tilhørende personer, grupper eller enheder, der er impliceret i

terrorhandlinger, er en af de eksisterende mekanismer i EU til bekæmpelse af terrorisme[18].

I den henseende er der udarbejdet lister. De ajourføres regelmæssigt og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Et betydeligt antal personer og organisationer, hvis navne offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, skal holdes under særligt opsyn, navnlig i banksektoren, da der gælder finansielle restriktioner.

For at foranstaltningen kan være fuldstændig effektiv, bør indefrysning af midler ske, så snart en person eller en enhed opføres på en liste. En sådan foranstaltning skal af retssikrende grunde gennemføres så hurtigt som muligt.

I den henseende har European Banking Federation, European Savings Bank Group, European Association of Cooperative Banks og European Association of Public Banks (EAPB) nedsat en ekspertgruppe for at lave et udkast til en elektronisk konsolideret liste i overensstemmelse med bankernes behov.

Dette initiativ er baseret på det forhold, at den eneste kilde, der på nuværende tidspunkt er tilgængelig, er lister over personer og enheder, der er omfattet af sanktioner, og som offentliggøres regelmæssigt i Den Europæiske Unions Tidende.

Organisationerne mener således, at en elektronisk, konsolideret og konstant ajourført liste, som bankerne har adgang til, ville gøre foranstaltningen mere effektiv, da oplysningerne om personer og organisationer, der er omfattet af sanktioner, kunne behandles hurtigere.

De organer, der har ansvaret for at forebygge og bekæmpe terrorisme, kunne også drage nytte af en foranstaltning, der tager sigte på at indføre en database eller en konsolideret elektronisk liste med de oplysninger, der offentliggøres i Den

---

[18] Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 foreskriver indefrysning af midler og andre finansielle tilgodehavender eller økonomiske ressourcer tilhørende personer, grupper og enheder, der er impliceret i terrorhandlinger samt forbud mod at levere finansielle tjenester. De nævnes i en liste i bilaget. Denne liste ajourføres regelmæssigt af nye fælles holdninger, der ændrer det oprindelige bilag. Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 vedrører specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme. Teksten indfører indefrysning af midler og andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer og forbud mod at levere finansielle tjenesteydelser til de personer og enheder, der er opført på en liste udarbejdet af Rådet. Denne liste ændres og revideres regelmæssigt. Den vedrører fysiske personer, juridiske personer, grupper eller enheder, der begår eller forsøger at begå en terrorhandling, deltager i en sådan handling eller fremmer udførelsen af en sådan handling. Forordningen gennemføres ved beslutninger indeholdende lister, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Endvidere vedrører Rådets fælles holdning 2002/402/FUSP af 27.5.2002 om restriktive foranstaltninger over for Osama bin Laden, medlemmer af Al Qaida-organisationen og Taliban samt andre personer, grupper, virksomheder og enheder, der er knyttet til dem. Teksten foreskriver bl.a., at Fællesskabet beordrer indefrysning af pengemidler og andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer over for de personer og enheder, der er nævnt i listen i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets resolution 1267 (1999) og 1333 (2000), der regelmæssigt ajourføres af det udvalg, der er nedsat i overensstemmelse med resolution 1267 (1999). Sideløbende hermed foreskriver Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27.5.2002 foranstaltninger over for de samme personer og enheder. Teksten foreskriver bl.a. indefrysning af alle midler og økonomiske ressourcer, der besiddes af en fysisk eller juridisk person, en gruppe eller en enhed udpeget af De Forenede Nationers sanktionskomité, og som er nævnt i bilaget. Listen ajourføres af på hinanden følgende forordninger.

Europæiske Unions Tidende, og oplysninger om personer, grupper og enheder, der er underkastet strafferetlig efterforskning på grund af terrorhandlinger. Europol og andre instanser og kompetente tjenester i EU inden for terrorbekæmpelse kunne derved både vinde tid og blive mere effektive.

Kommissionen hilser den private sektors deltagelse på dette område velkommen.

Kommissionen vil på sin side vurdere, hvilke løsninger der er praktisk gennemførlige for at forbedre det nuværende system, og den vil i 2004 tage højde for dette aspekt i arbejdet i forummet for forebyggelse af organiseret kriminalitet sammen med de berørte aktører, herunder repræsentanter for den private sektor.

5. DER BØR I MEDLEMSSTATERNE INDFØRES ET EFFEKTIVT NATIONALT SYSTEM TIL REGISTRERING AF BANKKONTI, DER GIVER MULIGHED FOR HURTIGT AT SVARE PÅ ANMODNINGER OM GENSIDIG RETSHJÆLP VEDRØRENDE KONTI OG KONTOBEVÆGELSER

De vanskeligheder, der er i det politimæssige og retlige samarbejde, hvad angår økonomisk kriminalitet, skyldes i nogen grad vanskelighederne med at gennemføre undersøgelser af konti og kontobevægelser. Hvis der blev mulighed for at opspore de egentlige kontohavere og oprette centrale registre over bankkonti, ville det være lettere at spore kapitalbevægelser inden for rammerne af strafferetlige efterforskninger, navnlig vedrørende finansiering af terrorisme og hvidvaskning af penge[19].

Protokollen til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater udarbejdet ved Rådets retsakt af 16. oktober 2001 indeholder allerede bestemmelser om anmodninger om oplysninger om bankkonti, anmodninger om oplysninger om banktransaktioner og anmodninger om oplysninger om overvågning af banktransaktioner[20]. Anmodninger om gensidig retshjælp kan imidlertid kun efterkommes, hvis medlemsstaterne har et effektivt system til registrering af bankkonti, der giver mulighed for hurtigt at reagere på anmodninger om gensidig retshjælp vedrørende konti og kontobevægelser.

I den henseende ville indførelse af nationale systemer til registrering af bankkonti og lignende give mulighed for at identificere kontohaverne i hver enkelt medlemsstat, hvilket ville være et nyttigt værktøj i bekæmpelsen af terrorisme og organiseret økonomisk kriminalitet.

De retshåndhævende myndigheder skal have adgang til disse systemer.

---

19 Nogle medlemsstater har indført et centralt register over bankkonti: i Frankrig er der tale om "Fichier des comptes bancaires et assimilés", kaldet FICOBA. Registret blev oprettet i 1970'erne og har siden 1982 været informatiseret. Det indeholder i øjeblikket ca. 270 mio. bankkonti. Det forvaltes gennem obligatoriske indberetninger fra de finansielle institutioner, der skal indberette de konti, de forvalter, og give visse oplysninger om kontiene. Registret anvendes navnlig af skattemyndighederne og de retlige myndigheder. Det anvendes også i forbindelse med det retlige samarbejde i forbindelse med de franske retlige myndigheders svar på anmodninger om gensidig retshjælp fra udenlandske myndigheder.

20 EFT C 326 af 21.11.2001, s. 1.

Spørgsmålet om indførelse af sådanne systemer er allerede ved at blive undersøgt i forbindelse med forberedelsen af et forslag til tredje direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Kommissionen vil i 2004 fortsætte gennemgangen af de eksisterende bestemmelser i EU for at afgøre, om der bør udarbejdes et retligt instrument med henblik på indførelse i medlemsstaterne af et nationalt system til registrering af bankkonti, der giver mulighed for at identificere kontohaverne og fremme undersøgelser af konti og kontobevægelser.

6. DER BØR INDFØRES EN MEKANISME TIL INDSAMLING OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER FOR AT UNDGÅ, AT TERRORISTGRUPPER INFILTRERER DEN LOVLIGE SEKTOR

Det sker tit, at lovlige enheder anvendes i terrorøjemed, bl.a. for at sikre finansiering. På samme måde trænger kriminelle grupper ind i den lovlige sektor med henblik på hvidvaskning af penge.

En bedre gennemsigtighed for juridiske personers vedkommende, herunder ikke-udbyttegivende organisationer, er et middel til forebyggelse og bekæmpelse, der kan vise sig effektivt både mod organiseret kriminalitet og mod terrorisme.

I den henseende hedder det i henstilling nr. 3 i Den Europæiske Unions strategi for begyndelsen af det nye årtusind[21], at "*Medlemsstaterne skal, under overholdelse af de relevante bestemmelser om databeskyttelse, sørge for at indsamle oplysninger vedrørende fysiske personer, der er involveret i stiftelsen og ledelsen af juridiske personer, der er registreret på deres område, som et middel til at forhindre organiseret kriminalitet i at trænge ind i den offentlige og lovlige private sektor*"[22].

Samtidig blev det i punkt 54 i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 fastslået, at der under behørig hensyntagen til databeskyttelse bør skabes større gennemsigtighed i forbindelse med ejerskab af firmaer.

I et arbejdsdokument fra Kommissionen om de foranstaltninger og aktioner, der er vedtaget for at gennemføre henstillingerne i Den Europæiske Unions strategi for begyndelsen af det nye årtusind om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, anbefales det at udbygge denne foranstaltning, der oprindelig blev indført med henblik på bekæmpelse af organiseret kriminalitet, til også at omfatte finansiering af terrorisme[23].

---

21 EFT C 124 af 3.5.2000, s. 1.

22 Der er tale om en gentagelse af henstilling nr. 8 i handlingsplanen om organiseret kriminalitet, som Rådet vedtog den 28.4.1997, og som skulle have været iværksat ved udgangen af 1998. Handlingsprogrammet fra 1997 var imidlertid mere komplet på dette punkt, da det ikke blot omfattede oplysninger om fysiske personer, der deltager i stiftelse og ledelse af disse juridiske personer, men også fysiske personer, der deltager i finansieringen af juridiske personer.

23 Arbejdsdokument SEK (2003) 378 af 21.3.2003 udarbejdet i overensstemmelse med henstilling nr. 39 i dokumentet "Forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet: En EU-strategi for begyndelsen af det nye årtusind" (EFT C 124 af 3.5.2000, s.1). Det er blevet gennemgået af den tværfaglige gruppe vedrørende organiseret kriminalitet, der har udarbejdet dokumentet "CRIMORG 36" af 2.6.2003 med titlen "Draft report on the measures and steps taken with regard to the implementation of the

Kommissionen har sideløbende fået foretaget en sammenlignende undersøgelse af de foranstaltninger, der findes i medlemsstaterne, for at forhindre, at den lovlige sektor infiltreres af organiseret kriminalitet og terroristgrupper[24].

Det viser sig, at de fleste medlemsstater fører selskabsregistre, i hvilke der findes diverse oplysninger, som f.eks. enhedens navn, retlig form, hjemsted eller etableringssted samt ledernes navne. Disse registre vedligeholdes enten af offentlige organer med tilknytning til justitsministeriet, handels- og industriministeriet eller myndigheder, eller af halvoffentlige organer, som f.eks. handelskamre. Gennemsnitlig registreres der årligt over 4 000 000 nye retlige enheder i medlemsstaterne. Der slettes årligt omkring 1 000 000.

For effektivt at forhindre indtrængen i den lovlige sektor anbefales det i ovennævnte undersøgelse, at alle medlemsstater i deres lovgivning om stiftelse og ledelse af juridiske personer indfører bestemmelser om frakendelse og fortabelse af rettigheder for fysiske og juridiske personer i tilfælde af domfældelse, navnlig for strafbare handlinger, der er knyttet til terrorisme eller organiseret kriminalitet.

Lovgivningen bliver mest effektiv, hvis det forbydes de berørte personer at lede, forvalte, administrere og direkte eller indirekte kontrollere en juridisk person, og hvis foranstaltningerne finder anvendelse på hele EU's område.

Forudsætningerne for en sådan mekanisme er følgende:

– at der findes troværdige nationale registre over juridiske personer, hvad enten der er tale om handelsselskaber eller nonprofitorganisationer. Sådanne registre skal bl.a. gøre det muligt at finde de egentlige bagmænd. I den henseende kunne der defineres fælles standarder for at sikre ensartethed for de registrerede data og sikre, at de kompetente nationale myndigheder inden for forebyggelse og bekæmpelse af visse former for kriminalitet, navnlig terrorisme, får nemmere adgang til registrene. Det vil fremme efterforskningen og gøre politisamarbejdet og det retlige samarbejde mere effektivt

– at der for fysiske personer, som er er domfældt for en strafbar lovovertrædelse i forbindelse med terrorisme og organiseret kriminalitet, indføres bestemmelser om frakendelse og fortabelse af rettigheder i hele EU, navnlig hvad angår stiftelse, administration og ledelse af juridiske personer

– at der indføres en mekanisme til informationsudveksling for at fastslå, om personer, der f.eks. er dømt for strafbare handlinger i forbindelse med terrorisme eller organiseret kriminalitet, forsøger at deltage i oprettelse eller ledelse af juridiske personer, og for at håndhæve de bestemmelser om frakendelse og fortabelse af rettigheder, som de er underlagt[25].

---

recommendations of the European Union Strategy for the Beginning of the New Millennium on Prevention and Control of Organised Crime".

24 Undersøgelse nr. DG JAI-B2/2003/01 udført af IALS I 2003 (Institute of advanced legal studies) under ledelse af Constantin Stefanou et Helen Xanthaki.

25 Se kommentarerne vedrørende et europæisk strafferegister i kapitel 7 i denne meddelelse.

Gennemførelse af henstilling nr. 3 i Den Europæiske Unions strategi for begyndelsen af det nye årtusind med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet er derfor en meget omfattende foranstaltning.

Kommissionen mener, det er nødvendigt at indføre foranstaltninger om en forbedring af gennemsigtigheden for juridiske personer for at forhindre, at kriminelle grupper, herunder terrororganisationer, infiltrerer den lovlige sektor.

Disse foranstaltninger skal gennemføres i tæt samarbejde med repræsentanter for de berørte sektorer. Det skal sikres, at en øget gennemsigtighed for ledere, aktionærer og egentlige bagmænd ikke har negative følger for effektiviteten og medfører stigende administrative omkostninger, således at der sikres balance mellem de forskellige interesser og omkostningerne ved foranstaltningerne.

Kommissionen vil i 2004 sammen med medlemsstaternes kompetente myndigheder organisere en debat om gennemførligheden, retningslinjerne, omkostningseffektiviteten og den tid, der kræves for at gennemføre egnede, afbalancerede og proportionelle regler, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig reglerne om beskyttelse af personoplysninger. Endvidere påtænker Kommissionen at behandle dette spørgsmål inden for rammerne af arbejdet i forummet for forebyggelse af organiseret kriminalitet.

7. DET BØR OVERVEJES AT OPRETTE ET EUROPÆISK STRAFFEREGISTER FOR AT GØRE BEKÆMPELSEN AF KRIMINALITET OG NAVNLIG TERRORISME MERE EFFEKTIV

En effektiv bekæmpelse af de groveste former for kriminalitet, herunder terrorisme, kræver en udveksling af informationer om straffedomme, bl.a. for at afgørelser om rettighedsfrakendelser kan håndhæves i hele EU, og for at de dømte personers aktiver kan konfiskeres.

Det gælder også inden for forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet: således kan forbud mod, at personer, der har begået visse strafbare handlinger, deltager i offentlige udbudsprocedurer, som medlemsstaterne eller EU gennemfører, og afvisning af deres ansøgninger om tilskud eller offentlige licenser ikke håndhæves effektivt, hvis man ikke på EU-niveau kan udveksle oplysninger om de domfældte[26].

Indførelse af effektive mekanismer til informationsudveksling om dømte personer og om rettighedsfrakendelser er også en hovedhjørnesten i de bestemmelser, der giver mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger for at undgå, at terroristgrupper og kriminelle organisationer infiltrerer den lovlige sektor.

Oprettelse af et europæisk strafferegister blev allerede nævnt i Kommissionens meddelelse om gensidig anerkendelse af endelige afgørelser i straffesager[27] samt i

---

[26] Henstilling nr. 7 i handlingsplanen fra 1997 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet forbyder, at personer, der har begået strafbare handlinger i forbindelse med organiseret kriminalitet, deltager i et offentligt udbud, der foretages af medlemsstaterne og Fællesskabet. På samme måde vil ansøgninger om støtte eller offentlige licenser blive afvist. Henstilling nr. 2 i EU-strategien for begyndelsen af det nye årtusind giver udtryk for samme idé.

[27] KOM (2000) 495 af 26.7.2000, afsnit 5.

foranstaltning 2 og 4 i Rådets og Kommissionens program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager[28] [29].

I forbindelse med dette program er der udført to undersøgelser[30], der er finansieret via programmer, Kommissionen forvalter, samt en anden nylig undersøgelse bestilt af Kommissionen[31]. Disse undersøgelser behandlede en række spørgsmål i forbindelse med oprettelse af et europæisk strafferegister.

Det følger heraf, at medlemsstaterne fører nationale strafferegistre, men at der er betydelige forskelle, navnlig hvad angår de tjenester, der har ansvaret for at føre disse strafferegistre, registrenes indhold og reglerne for adgang til oplysningerne.

I nogle medlemsstater føres registrene af politiet, mens de i andre medlemsstater henhører under justitsministeriet.

Der er forskelle, hvad angår de straffedomme og rettighedsfrakendelser, der opføres i de nationale registre. Alle medlemsstater registrerer f.eks. ikke domfældelser af

---

28 EFT C 12 af 15.1.2001, s.10.

29 Foranstaltning nr. 2 vedrører vedtagelse af et eller flere instrumenter, der indfører princippet om, at retten i en medlemsstat skal være i stand til at tage hensyn til endelige afgørelser i straffesager afsagt af en domstol i en anden medlemsstat, med henblik på at vurdere lovovertræderens kriminelle fortid, overveje, om der er tale om gentagelsestilfælde, og fastlægge, hvilken straf der skal pålægges, samt de nærmere vilkår for fuldbyrdelsen. Hvad angår hensyntagen til udenlandske domme, således som omhandlet i ovennævnte foranstaltning, svinger situationen meget fra medlemsstat til medlemsstat. Det hedder i artikel 56 i Europarådets konvention om straffedommes internationale retsvirkning: "Enhver kontraherende stat skal gennemføre de lovgivningsforanstaltninger, som den anser for egnede for at gøre det muligt for dens domstole ved afsigelse af en dom at tage enhver europæisk straffedom, der tidligere, efter at tiltalte har givet møde, er afsagt for en anden lovovertrædelse, i betragtning med henblik på at tillægge denne dom alle eller nogle af de virkninger, som dens lovgivning tillægger domme afsagt inden for dens eget territorium. Den afgør, under hvilke betingelser den europæiske dom skal tages i betragtning". Der er imidlertid kun fire medlemsstater, der har ratificeret konventionen fra 1970 uden at fremsætte forbehold om anvendelsen af artikel 56 (Østrig, Danmark, Spanien og Sverige). Foranstaltning nr. 3 lyder: *"For at lette den gensidige information bør der indføres en standardformular til anmodning om oplysninger om tidligere straffedomme på alle fællesskabssprog […], idet man tager udgangspunkt i den model, der er udarbejdet inden for rammerne af Schengen-instanserne".* Hvad angår standardformularen til anmodning om oplysninger om tidligere straffedomme ifølge denne foranstaltning, mener Kommissionen, det er ønskeligt at kombinere denne med modellen i forslaget til rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager. Ifølge dette forslag skal den eksisterende ordning for gensidig retshjælp, der anvendes for at få udskrifter fra strafferegistre, erstattes af en kendelse udstedt af en retlig myndighed, der fuldbyrdes i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse. Foranstaltning nr. 4 lyder: "*Der bør foretages en feasibility-undersøgelse med henblik på at fastslå, hvorledes man bedst og under fuld hensyntagen til kravene vedrørende den enkeltes rettigheder og vedrørende databeskyttelse vil kunne underrette de kompetente myndigheder i EU om straffedomme, som en person er blevet idømt. Undersøgelsen bør navnlig tage sigte på at afklare, hvilke typer domme der kan blive tale om, og danne grundlag for at overveje, hvilken af følgende metoder der er bedst egnet: a) lettelse af den bilaterale udveksling af oplysninger; b) oprettelse af et netværk af nationale registre; c) oprettelse af et egentligt centralt europæisk strafferegister*".

30 "Blueprint for an EU criminal records database: Legal, politico-institutional & practical feasibility" (Prof. Gert Vermeulen and Prof. Tom Vander Beken, Ghent University; projet Grotius 2001/GRP/024). "A European Criminal Record as a means of combating organised crime" (koordineret af Dr Helen Xanthaki, IALS, London; projekt Falcone 2000/FAL/168).

31 Undersøgelse nr. DG.JAI-B2/2003/01 udført af IALS i 2003 (Institute of advanced legal studies) under ledelse af Constantin Stefanou et Helen Xanthaki.

juridiske personer, og alle medlemsstater registrerer ikke domfældelser af deres egne statsborgere ved udenlandske domstole.

Der er også store forskelle, hvad angår reglerne for sletning af strafferegistret.

De bestemmelser, der gælder i de ti nye medlemsstater, der tiltræder EU i 2004, er endnu mere forskellige.

På nuværende tidspunkt kræver udlevering af oplysninger om straffedomme, at der anmodes om gensidig retshjælp.

Et europæisk register over straffedomme og rettighedsfrakendelser ville have den fordel, at man kunne undgå at anvende denne procedure og på den måde vinde kostbar tid. Men det kræver, at man løser visse praktiske og juridiske problemer.

Før denne øvelse indledes, er det nødvendigt klart at fastslå, hvad formålet med et sådant register er.

Ovennævnte program med foranstaltninger nævner to anvendelsesområder: identifikation af gentagelsestilfælde og fastlæggelse af, hvilken straf der skal pålægges (afsnit 1.2 i programmet), og håndhævelse af afgørelser af rettighedsfrakendelser i hele EU's område (afsnit 3.4 i programmet).

Der kan være andre mål, f.eks. at domstolene anvender "ne bis in idem"-princippet, når en person allerede er dømt for samme strafbare handling i en anden medlemsstat, men også at forhindre, at terroristgrupper og organiseret kriminalitet infiltrerer den offentlige sektor og den lovlige private sektor.

Det skal således besluttes, om der via et sådant register skal udleveres oplysninger til brug i forundersøgelsen (det kan være politi- eller retlige myndigheder afhængig af land og efterforskning), eller til brug i efterforskninger udført af forvaltningsmyndigheder, der har til opgave at kontrollere udøvelse af visse former for virksomhed (f.eks. arbejde med børn, offentlige udbud), som personer, der er dømt for strafbart forhold, er udelukket fra.

I den henseende anbefales det i ovennævnte undersøgelse af de foranstaltninger, der eksisterer i medlemsstaterne for at forhindre, at den organiserede kriminalitet og terroristgrupper infiltrerer den lovlige sektor, at indføre et europæisk register over straffedomme og rettighedsfrakendelser for fysiske og juridiske personer på grund af organiseret kriminalitet eller terrorisme (henstilling nr. 7).

Undersøgelsen anbefaler en direkte adgang for de myndigheder, der er ansvarlige for at indsamle oplysninger om juridiske personer for at forhindre, at den organiserede kriminalitet og terroristgrupper infiltrerer den lovlige sektor (henstilling nr. 14). Det tilføjes, at et sådant register skal være tilgængeligt for anklagemyndigheden og andre retlige myndigheder, politiet og de offentlige instanser, som det er pålagt at føre registre over juridiske personer[32].

---

[32] Undersøgelse nr. DG.JAI-B2/2003/01 udført af IALS i 2003 (Institute of advanced legal studies) under ledelse af Constantin Stefanou et Helen Xanthaki.

Endelig skal der for at kontrollere adgangen til visse erhverv tages stilling til, om det er relevant at give en person mulighed for at få udstedt en attest, der bevidner, at vedkommende ikke er opført i registret.

I lyset af ovenstående bør drøftelserne om oprettelse af et europæisk strafferegister mindst omfatte følgende spørgsmål:

- *Databeskyttelse*. Der skal tages stilling til, hvordan man beskytter oplysningerne i et sådant register. Der skal fastsættes præcise bestemmelser om adgang til oplysninger om de pågældende personer, retten til at ændre i oplysningerne og om tilsyn med registret.

- *Adgang*. Det skal besluttes, hvem der har adgang, til hvilket formål og på hvilke betingelser. Der skal bl.a. tages stilling til, om politiet og de administrative myndigheder – ud over de retlige myndigheder – direkte eller indirekte skal have adgang til et sådant register. Endvidere skal det undersøges, om Eurojust, Europol og OLAF skal have adgang.

- *Indhold*. Med henblik på de forfulgte mål skal det besluttes, hvilke straffedomme der skal opføres i et europæisk register: skal alle straffedomme og rettighedsfrakendelser opføres eller kun visse straffedomme for særlig grove strafbare handlinger (navnlig terrorisme og organiseret kriminalitet)? Endvidere skal det afgøres, om juridiske personer også skal opføres i registret og omfattes af reglerne i den henseende.

- *Sletning af data.* Den nemmeste løsning ville være at overlade det til hver enkelt medlemsstat at anvende sine egne regler for sletning af registrerede straffedomme.

- *Organisation*. Et europæisk register skal være elektronisk og tilgængeligt i reel tid for at gøre det hurtigere og mere effektivt. Et centralt register vil imidlertid ikke nødvendigvis kræve en central computer med alle oplysninger; det vil være tilstrækkeligt at oprette links til de nationale registre. Spørgsmålet om, hvem der skal være ansvarlig for at registrere og ajourføre data i registret, skal imidlertid løses. Uanset hvilken løsning der vælges, skal der besluttes, hvilken instans der er bedst egnet til at administrere registret på europæisk niveau. Ovennævnte undersøgelser nævner flere muligheder, herunder Europol og Eurojust. Endvidere skal der tages stilling til de kontrolforanstaltninger, der skal indføres for et sådant register

- *Finansiering.* Spørgsmålet om den nødvendige finansiering af oprettelsen af et sådant register er naturligvis et nøglespørgsmål.

På basis af de vigtigste spørgsmål vedrørende oprettelsen af et europæisk register over straffedomme og rettighedsfrakendelser på europæisk niveau vil Kommissionen snarest organisere en debat med medlemsstaterne med henblik på fremsættelse af et lovforslag om indførelse af et europæisk strafferegister inden udgangen af 2004.

8. INFORMATIONSUDVEKSLINGEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE OG DE EU-INSTANSER, DER HAR ANSVARET FOR TERRORBEKÆMPELSE, SKAL VÆRE FULDSTÆNDIG

Oprettelsen af et europæisk register over straffedomme og rettighedsfrakendelser kræver en grundig analyse og vil tage tid. I mellemtiden skal der tages skridt for at forbedre informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og de instanser, der har ansvaret for terrorbekæmpelse på EU-niveau.

Rådets afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002 om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme er allerede et vigtigt skridt.

Afgørelsen blev vedtaget på Spaniens initiativ, og den bidrager til at forbedre udvekslingen af informationer om efterforskninger og strafferetlige procedurer vedrørende de "personer, grupper og enheder", der er nævnt i bilaget til Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001.

Der skal imidlertid tages endnu et skridt, som går ud på at udvide anvendelsesområdet for disse udvekslinger til at omfatte alle terrorhandlinger ifølge rammeafgørelse 2002/475/RIA, dog uden at de begrænses til listen i bilaget til den fælles holdning 2001/931/FUSP.

Forpligtelsen til informationsudveksling skal ikke defineres i forhold til en liste over personer og enheder, uanset hvor omfattende denne måtte være, men gælde for alle strafbare handlinger anført i rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme, som medlemsstaterne har kendskab til: terrorhandlinger, strafbare handlinger med forbindelse til en terroristgruppe, herunder enhver form for finansiering af dennes aktiviteter, strafbare handlinger med forbindelse til terroraktivitet samt anstiftelse, medvirken og forsøg på at begå sådanne ulovlige handlinger.

Endvidere skal informationsudvekslingen vedrøre alle stadier i en procedure, herunder straffedomme, hvorimod afgørelse 2003/48/RIA ikke omfatter informationer vedrørende domfældelsen.

Europol og Eurojust skal modtage disse informationer, hvad enten de vedrører efterforskninger eller domfældelser for terrorhandlinger.

Informationerne skal hjælpe den igangværende efterforskning og sikre den nødvendige koordinering af de igangværende procedurer.

Der vedlægges et forslag til beslutning i den henseende som bilag til denne meddelelse.

9. KONKLUSION

Bekæmpelse af terrorisme og de groveste former for kriminalitet kræver en styrket indsats. Der skal sikres en kvalitativ og kvantitativ forbedring af informationsudvekslingen. Samtidig skal de grundlæggende rettigheder overholdes, herunder beskyttelse af personoplysninger, ligesom der skal tages højde for foranstaltningernes praktiske gennemførlighed.

Kommissionen foreslår en trinvis fremgangsmåde:

– Inden for bekæmpelse af terrorisme er det vigtigt, at de berørte myndigheder på deres kompetenceområde har adgang til fuldstændige og ajourførte oplysninger, herunder om domfældelser. Kommissionen fremlægger i den henseende et forslag til beslutning, der er vedlagt denne meddelelse.

– EU's lovgivning om kriminelle organisationer skal styrkes og koordineres med EU's lovgivning om bekæmpelse af terrorisme. Kommissionen vil i den henseende inden udgangen af 2004 udarbejde en rammeafgørelse, der skal erstatte den fælles aktion fra 1998.

– Kommissionen vil i løbet af 2004 inden for rammerne af forummet for forebyggelse af organiseret kriminalitet arbejde på at få oprettet en database eller en elektronisk konsolideret liste over de personer, grupper og enheder, der skal omfattes af de restriktive foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af terrorisme, eller som er genstand for en strafferetlig efterforskning på grund af terrorhandlinger. Dette arbejde vil blive udført i partnerskab med den private sektor og sammen med Europol.

– Kommissionen vil i 2004 lade udføre en analyse af de eksisterende regler i EU for at fastslå, om det er relevant at udarbejde et retligt europæisk instrument for at forsyne medlemsstaterne med nationale systemer til registrering af bankkonti for at identificere kontohaverne og lette efterforskningen vedrørende bankkonti og kontobevægelser.

– Kommissionen mener, at der bør træffes foranstaltninger for at forbedre gennemsigtigheden for juridiske personer og på den måde forhindre, at kriminelle grupper, navnlig terrororganisationer, infiltrerer den lovlige sektor. Disse foranstaltninger skal udarbejdes i tæt samarbejde med repræsentanter for de berørte sektorer. Kommissionen vil allerede i 2004 indlede drøftelser med medlemsstaterne om gennemførligheden, retningslinjerne, omkostnings-effektiviteten og den tid, der kræves for at gennemføre egnede, afbalancerede og proportionelle regler, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig reglerne om beskyttelse af personoplysninger. Endvidere vil Kommissionen tage spørgsmålet op inden for rammerne af arbejdet i forummet for forebyggelse af organiseret kriminalitet.

– Kommissionen mener, at indførelse af en effektiv mekanisme til udveksling af oplysninger om straffedomme og rettighedsfrakendelser er et middel til at forhindre, at terroristgrupper og kriminelle organisationer infiltrerer de lovlige sektorer. I den henseende er de væsentligste spørgsmål vedrørende oprettelse af et register over straffedomme og rettighedsfrakendelser blevet identificeret. Kommissionen vil fortsætte sin analyse og forsøge at finde de mest hensigtsmæssige løsninger, før den fremlægger et forslag om oprettelse af et sådant register. Kommissionen vil i 2004 indlede drøftelser med medlemsstaterne på basis af et spørgeskema.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om informationsudveksling og samarbejde vedrørende terrorhandlinger

BEGRUNDELSE

INDLEDNING

Formålet med denne beslutning er at styrke forebyggelsen og bekæmpelsen af terrorisme og samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på terrorbekæmpelses-området, Europol og Eurojust.

Der er navnlig tale om at udvide informationsudvekslingen til også at omfatte informationer om straffedomme for terrorhandlinger.

Oprettelse af et europæisk register over straffedomme og rettighedsfrakendelser blev allerede nævnt i programmet for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.

Det blev også nævnt i Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov kriminalitet, bl.a. for at forbedre informationsudvekslingen.

Oprettelse af et europæisk register over straffedomme og rettighedsfrakendelser kræver imidlertid en grundig analyse og vil tage tid. I mellemtiden skal der tages skridt for at forbedre informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og de instanser, der har ansvaret for terrorbekæmpelse på EU-niveau.

Det er vigtigt for terrorbekæmpelsen, at medlemsstaterne systematisk fremsender oplysninger til de kompetente myndigheder i EU om alle personer, der er genstand for efterforskning, retsforfølgning eller domfældelse på grund af forhold, der er knyttet til terrorisme, og at medlemsstaterne sikrer en indbyrdes informationsudveksling på dette område.

I den henseende er Rådets afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002 om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme et vigtigt skridt for informationsudvekslingen i forbindelse med verserende straffesager, navnlig den strafferetlige efterforskning.

Afgørelsen blev vedtaget på Spaniens initiativ, og den bidrager til at forbedre udvekslingen af informationer om efterforskninger og strafferetlige procedurer vedrørende de "personer, grupper og enheder", der er nævnt i bilaget til Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001.

Den fortsatte terrortrussel og fænomenets kompleksitet gør, at der skal findes mere effektive løsninger til bekæmpelse af problemet. Der skal derfor tages endnu et skridt, som går ud på at udvide anvendelsesområdet for informationsudvekslingen til at omfatte alle terrorhandlinger ifølge rammeafgørelse 2002/475/RIA, uden at de begrænses til listen i bilaget til den fælles holdning 2001/931/FUSP.

Endvidere skal informationsudvekslingen vedrøre alle stadier i proceduren, herunder straffedomme.

Endelig skal både Europol og Eurojust modtage disse informationer, hvad enten de vedrører efterforskninger eller domfældelser for terrorhandlinger.

Europol kan ifølge artikel 8 i konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed indlæse oplysninger om straffedomme i sit informationssystem:

Ifølge artikel 8, stk. 1, nr. 1, kan der således i Europols informationssystem indlæses oplysninger om personer, der har begået strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence.

Det præciseres i stk. 3, nr. 5, at oplysninger om disse personers straffe kan lagres i Europols informationssystem, hvis de vedrører strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence.

Med henblik på analyseopgaver kan sådanne data ligeledes behandles i analysedatabaser, som Europol vedligeholder inden for rammerne af sit mandat. Europol kan endvidere oplyse om andre medlemsstaters straffedomme.

Disse informationer er frivillige, og Europol modtager i praksis meget få informationer om straffedomme.

Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, for at de kompetente myndigheder som et minimum systematisk giver Europol meddelelse om straffedomme for terrorhandlinger ifølge rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme.

Hvad angår Eurojust, foreskrives det i artikel 9, stk. 4, i Rådets afgørelse (28.02.2002) om oprettelse af Eurojust*: "For at kunne realisere Eurojusts mål har et nationalt medlem adgang til oplysninger i de nationale strafferegistre eller i ethvert andet register, på samme måde som det i den pågældende medlemsstats ret er fastsat for en offentlig anklager, dommer eller polititjenestemand med tilsvarende beføjelser"*.

I den henseende er det også vigtigt, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder systematisk giver Eurojust informationer om terrorhandlinger, herunder om domfældelser for terrorhandlinger og straffedomme og om de berørte personers tidligere straffe.

I den henseende vil Rådets afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002 om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme i overensstemmelse med artikel 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP blive erstattet af denne beslutning.

GENNEMGANG AF DE ENKELTE ARTIKLER

Præambel:

Betragtning 1 og 2 i præamblen minder om, at Det Europæiske Råd er fast besluttet på at bekæmpe terrorismen. De gentager betragtning 1 og 4 i Rådets afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002 om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme.

Betragtning 3 minder om, at det er vigtigt for terrorbekæmpelse, at alle implicerede myndigheder har adgang til fuldstændige og ajourførte oplysninger inden for deres kompetenceområde: De specialiserede nationale myndigheder i medlemsstaterne, de retlige myndigheder og de kompetente instanser på EU-niveau, som f.eks. Europol og Eurojust, har et bydende behov for informationer for at kunne udføre deres opgaver.

Betragtning 4 fastsætter målet med teksten med udtrykkelig henvisning til afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002, der blev vedtaget på Spaniens initiativ, og hvis anvendelsesområde bør udvides til at omfatte alle trin i en straffeproces, herunder straffedomme, og alle fysiske og juridiske personer, grupper eller enheder, der er omfattet af en efterforskning, retsforfølgning eller en straffedom for en terrorhandling.

I betragtning 5 anføres det, at beslutningen overholder subsidiaritets- og proportionalitets-princippet.

Endelig nævnes det i den sidste betragtning i præamblen, at beslutningen overholder de grundlæggende rettigheder og principper som bl.a. fastslået i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Artikel 1

Artikel 1 indeholder definitioner af de vigtigste begreber i beslutningen. Definitionerne henviser væsentligst til bestemmelser i andre tekster, der er gældende i Den Europæiske Union.

Ved "terrorhandlinger" forstås således de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 1-3 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, "Europol-konventionen" er konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed, og "afgørelsen om Eurojust" er Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet.

Begrebet "gruppe eller enhed" defineres mere specifikt med henblik på denne beslutning for at udvide tekstens anvendelsesområde i forhold til afgørelse 2003/48/RIA. "Gruppe eller enhed" omfatter således:

– "terroristgrupper" efter artikel 2 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002, og

– de "grupper og enheder", der er opført på listen i bilaget til den fælles holdning 2001/931/FUSP.

Der er ikke nødvendigvis en fuldstændig overensstemmelse mellem de to begreber. Man har derfor foretrukket at tage højde for begge tekster for i videst muligt omfang at udbygge informationsudvekslingen om terrorisme.

Artikel 2

Artikel 2 er den væsentligste artikel, da den vedrører informationsudveksling om terrorhandlinger.

Den består af seks stykker.

Stk. 1 er en gentagelse af bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, i afgørelse 2003/48/RIA, men udelader dog formuleringen "som involverer personer, grupper eller enheder, der er opført på listen" for at udvide informationsudvekslingen til at omfatte alle terrorhandlinger. Stk. 1 gentager det princip, at hver medlemsstat inden for sit politivæsen udpeger en specialafdeling, der skal have adgang til og samle alle relevante oplysninger om terrorhandlinger.

Stk. 2 svarer til artikel 3, stk. 1, i afgørelse 2003/48/RIA. Det gentager princippet om, at medlemsstaterne skal udpege en retlig eller anden kompetent myndighed, der har adgang til og kan indsamle informationer, der vedrører efterforskninger udført under de retlige myndigheders ansvar. Teksten foreskriver endvidere, at der kun skal udpeges en myndighed pr. medlemsstat, mens afgørelse 2003/48/RIA gjorde det muligt at udpege flere myndigheder, hvis retssystemet tillod det.

Hvorvidt et system til indsamling og udveksling af informationer er effektivt afhænger af, hvor enkelt og centraliseret det er: hver medlemsstat skal således have en polititjeneste og en retlig myndighed til at udveksle sådanne oplysninger.

Stk. 3 fastslår, at hver medlemsstat træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at mindst de informationer, der er nævnt i stk. 4, meddeles:

– til Europol i overensstemmelse med national ret og i det omfang, det er tilladt efter Europol-konventionen, således at informationerne kan behandles i overensstemmelse med konventionens artikel 10, særlig stk. 6, og

– til Eurojust i overensstemmelse med national ret og i det omfang, det er tilladt i henhold til afgørelsen om Eurojust, således at Eurojust kan udføre sine opgaver.

Stk. 4 indeholder en liste med de informationer, der skal meddeles: listen er inspireret af listerne i artikel 2 og 3 i afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002, men den er udbygget for at tage højde for udvidelsen af anvendelsesområdet, og således at Europol og Eurojust kan få så fuldstændige informationer som muligt.

Europol og Eurojust skal derfor modtage alle relevante informationer vedrørende terrorisme, således at de kan udføre deres respektive opgaver på de bedst mulige betingelser.

Der er indsat henvisninger til straffedomme i listerne i artikel 2, stk. 2 og 3, i afgørelse 2003/48/RIA: terrorhandlinger, som en person er dømt for, idømt straf, rettighedsfrakendelser som følge af domfældelsen samt tidligere straffe.

Den fælles liste til Europol og Eurojust skal herefter indeholde:

– data til identifikation af den omhandlede fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed

– de handlinger, der efterforskes eller retsforfølges, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted

– betegnelse for den strafbare handling

– forbindelser til andre tilknyttede sager

– anmodninger om gensidig retshjælp, herunder retsanmodninger, der måtte være rettet til eller fremsat af en anden medlemsstat, samt udfaldet heraf

– terrorhandlinger, som personen allerede er dømt for, samt de særlige omstændigheder

– idømte straffe samt oplysninger om fuldbyrdelsen

– afgørelser om rettighedsfrakendelser

– tidligere straffe.

Informationerne i stk. 5 er udelukkende bestemt for Europol. De informationer, der svarer til artikel 2, stk. 2, litra c) og d), i afgørelse 2003/48/RIA, har Eurojust ingen nytte af. Der er tale om informationer om anvendelse af kommunikationsteknologi og trusler knyttet til en eventuel besiddelse af masseødelæggelsesvåben.

Stk. 6 gentager ordlyden i artikel 7 i afgørelse 2003/48/RIA, der ophæves. Det vedrører informationsudveksling mellem medlemsstaterne. Den eneste forskel er, at anvendelsesområdet her er udvidet. Der er nemlig ikke kun tale om personer, grupper og enheder på listen, dvs. hvis navne er opført i bilaget til den fælles holdning 2001/931/FUSP. Stk. 6 tager sigte på alle terrorhandlinger.

Hver medlemsstat skal således sikre, at alle relevante oplysninger der foreligger i dokumenter, sagsakter, data, genstande eller andre bevismidler, der er beslaglagt eller konfiskeret under efterforskninger eller straffesager i forbindelse med terrorhandlinger, kan gøres tilgængelige eller stilles umiddelbart til rådighed for andre interesserede medlemsstaters myndigheder i overensstemmelse med national ret og relevante internationale juridiske instrumenter, når der i disse medlemsstater gennemføres eller indledes efterforskninger i forbindelse med terrorhandlinger.

Artikel 3

Ifølge artikel 13 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12. juli 2000, s. 3) skal der oprettes fælles efterretningshold. Rammeafgørelse 2002/465/RIA af 14. juni 2002 om fælles efterretningshold fastsætter retsreglerne for disse hold og overlader det til medlemsstaterne at anvende disse eller ej. Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 opfordrede imidlertid til, at der som et første skridt snarest blev oprettet fælles efterforskningshold, navnlig for at bekæmpe terrorisme.

Afgørelse 2003/48/RIA gik et skridt videre i forhold til de tidligere tekster. Det hedder nemlig i artikel 4: "Medlemsstaterne træffer, hvis det er relevant, de nødvendige foranstaltninger med henblik på oprettelse af fælles efterforskningshold, der skal foretage efterforskning af terrorhandlinger, som involverer personer, grupper eller enheder, der er opført på listen".

Selv om artiklen går videre end informationsudveksling, der er hovedformålet med teksten, er det ønskeligt at bevare princippet i denne artikel, der giver en merværdi i forhold til grundteksterne om fælles efterforskningshold, der blot giver mulighed for at oprette sådanne hold.

Anvendelsesområdet vil imidlertid blive udvidet. Der vil ikke kun være tale om personer, grupper og enheder på "listen", dvs. hvis navne er opført i bilaget til den fælles holdning 2001/931/FUSP, men om alle terrorhandlinger.

I øvrigt erstattes udtrykket "hvis det er relevant" med "i givet fald" for at gøre teksten mere klar og styrke den.

Artikel 4

Artikel 4 omhandler anmodninger om gensidig retshjælp og fuldbyrdelse af retsafgørelser. Det er samme ordlyd som artikel 6 i afgørelse 2003/48/RIA. Anvendelsesområdet er udvidet til at omfatte alle terrorhandlinger.

Artikel 5

Artikel 5 ophæver afgørelse 2003/48/RIA. Af klarhedshensyn har man fundet det ønskeligt at gå frem på den måde. Den nye tekst er stort set en gentagelse af afgørelse 2003/48/RIA, men den udvider anvendelsesområdet, samtidig med at den styrker visse bestemmelser.

Artikel 5 i afgørelse 2003/48/RIA er ikke medtaget i den nye tekst og skal betragtes som ophævet.

Det blev ikke anset for relevant at medtage artikel 5, da de informationer, medlemsstaterne sender til Europol og Eurojust, er blevet samlet til en liste, bortset fra de oplysninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 5, som ikke er relevante for Eurojust.

Artikel 6

Artikel 6 vedrører beslutningens ikrafttrædelse.

2004/0069 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om informationsudveksling og samarbejde vedrørende terrorhandlinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, 30, stk. 1, 31 og 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd erklærede på sit ekstraordinære møde den 21. september 2001, at terrorismen udgør en sand udfordring for verden og for Europa, og at bekæmpelse af terrorisme skal være et højt prioriteret mål for Den Europæiske Union.

(2) Det Europæiske Råd erklærede den 19. oktober 2001, at det er fast besluttet på at bekæmpe alle former for terrorisme overalt i verden, og at det vil fortsætte sine bestræbelser på at styrke verdenssamfundets alliance mod alle former for terrorisme, f.eks. gennem styrkelse af samarbejdet mellem de forskellige operative tjenester med ansvar for bekæmpelse af terrorisme: Europol, Eurojust, efterretningstjenesterne, politiet og de retlige myndigheder.

(3) Det er vigtigt for terrorbekæmpelse, at de berørte myndigheder på deres kompetenceområde har adgang til fuldstændige og ajourførte oplysninger: medlemsstaternes nationale specialafdelinger, de retlige myndigheder og de kompetente instanser på EU-niveau, som f.eks. Europol og Eurojust, har et bydende behov for informationer for at kunne udføre deres opgaver.

(4) Afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002 er et vigtigt skridt. Den fortsatte terrortrussel og den komplekse bekæmpelse af dette fænomen kræver en øget informationsudveksling. Informationsudvekslingen skal udvides til at omfatte alle trin i en straffeproces, herunder straffedomme, og alle fysiske og juridiske personer, grupper og enheder, der er omfattet af en efterforskning, en retsforfølgning eller en domfældelse for terrorhandlinger. Informationsudvekslingen skal bl.a. udvides til at omfatte domfældelser for strafbare handlinger med forbindelse til terroraktivitet, afgørelser om rettighedsfrakendelser på grund af domfældelse og tidligere straffe.

(5) Da målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på unionsplan, kan Den Europæiske Union træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet. I overensstemmelse med

proportionalitetsprincippet går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(6) Denne beslutning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne beslutning forstås følgende ved:

(a) "terrorhandlinger": de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 1-3 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme[33]

(b) "Europol-konventionen": konvention af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed[34]

(c) "afgørelse om Eurojust": Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet[35]

(d) "gruppe eller enhed": "terroristgrupper" efter artikel 2 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 samt de grupper og enheder på listen, der er bilagt den fælles holdning 2001/931/FUSP.

Artikel 2

Udveksling af informationer om terrorhandlinger

1. Hver medlemsstat udpeger inden for sit politivæsen en specialafdeling, der i overensstemmelse med national ret skal have adgang til og samle alle relevante oplysninger om efterforskninger af terrorhandlinger.

2. Hver medlemsstat udpeger en national Eurojust-korrespondent på terrorismeområdet eller en relevant retlig eller anden kompetent myndighed, der i overensstemmelse med national ret har adgang til og kan indsamle alle relevante oplysninger om efterforskninger og straffedomme for terrorhandlinger.

3. Hver medlemsstat træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at mindst de informationer, der er nævnt i stk. 4, vedrørende efterforskning, retsforfølgning og straffedomme for terrorhandlinger, som den kompetente myndighed har indsamlet, meddeles:

---

33 EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.
34 EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.
35 EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

– til Europol i overensstemmelse med national ret og i det omfang, det er tilladt efter Europol-konventionen, således at informationerne kan behandles i overensstemmelse med konventionens artikel 10, særlig stk. 6, og

– til Eurojust i overensstemmelse med national ret og i det omfang, det er tilladt i henhold til afgørelsen om Eurojust, således at Eurojust kan udføre sine opgaver.

4. I overensstemmelse med stk. 3 skal følgende informationer meddeles:

– data til identifikation af den omhandlede fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed

– de handlinger, der efterforskes eller retsforfølges, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted

– betegnelse for den strafbare handling

– forbindelser til andre tilknyttede sager

– anmodninger om gensidig retshjælp, herunder retsanmodninger, der måtte være rettet til eller fremsat af en anden medlemsstat, samt udfaldet heraf

– terrorhandlinger, som personen er dømt for, samt de særlige omstændigheder

– idømte straffe samt oplysninger om fuldbyrdelsen

– afgørelser om rettighedsfrakendelser

– tidligere straffe.

5. Endvidere skal følgende informationer meddeles Europol efter de retningslinjer, der er fastsat i stk. 2:

– anvendelse af kommunikationsteknologi

– trusler knyttet til en eventuel besiddelse af masseødelæggelsesvåben.

6. Hver medlemsstat træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at alle relevante oplysninger, der foreligger i dokumenter, sagsakter, data, genstande eller andre bevismidler, der er beslaglagt eller konfiskeret under efterforskninger eller straffesager i forbindelse med terrorhandlinger, kan gøres tilgængelige eller stilles umiddelbart til rådighed for andre interesserede medlemsstaters myndigheder i overensstemmelse med national ret og relevante internationale juridiske instrumenter, når der i disse medlemsstater gennemføres eller indledes efterforskninger i forbindelse med terrorhandlinger.

Artikel 3

Fælles efterforskningshold

Medlemsstaterne træffer i givet fald de foranstaltninger, der er nødvendige for at oprette fælles efterforskningshold med henblik på strafferetlig efterforskning af terrorhandlinger.

Artikel 4

Anmodninger om gensidig retshjælp og om fuldbyrdelse af retsafgørelser

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anmodninger om gensidig retshjælp og om fuldbyrdelse af retsafgørelser, der fremsættes af en anden medlemsstat i forbindelse med terrorhandlinger, behandles som hastesager med høj prioritet.

Artikel 5

Ophævelse af eksisterende bestemmelser

Afgørelse 2003/48/RIA ophæves.

Artikel 6

Ikrafttrædelse

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand